KIELECKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 12 Kielce dnia 26 września 1949 r.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY

Przedruk z Monitora Polskiego Część A Nr A—20 z dnia 5 kwietnia 1949 r.: Poz. 292.

Poz. 292. **UCHWAŁA RADY MINISTROW**

z dnia 26 marca 1949 r.

o zasadach i trybie zaspakajania potrzeb mieszkaniowych pracowników urzędów i instytucji państwowych.

I. Postanowienia ogólne.

1. Pracownikami państwowymi w rozumieniu niniejszej uchwały są:

a) pracownicy urzędów i instytucji państwowych, wymienionych w grupie A budżetu państwowego,
b) pracownicy przedsiębiorstw i zakładów państwowych, wymienionych w grupie B budżetu państwowego, o ile nie są one przedsiębiorstwami wyodrębnionymi, prowadzonymi według zasad rozrachunku gospodarczego,
c) pracownicy państwowych instytucji bankowych, ubezpieczeniowych oraz instytutów naukowo-badawczych.

Uchwała niniejsza nie ma zastosowania do osób wojskowych i funkcjonariuszów cywilnych administracji wojskowej oraz do żołnierzy i funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa. publicznego.

Uchwała niniejsza nie ma również zastosowania do pracowników terenowych administracji lasów państwowych.

W razie wątpliwości co do zaliczenia określonej grupy pracowniczej do rzędu podlegających niniejszej uchwale decyduje Prezes Rady Ministrów.

2. Dostarczenie mieszkań dla zaspakajania potrzeb mieszkaniowych pracowników, wymienionych w punkcie 1, następuje wyłącznie w trybie i na zasadach przewidzianych w niniejszej uchwale.

3. Do budowy mieszkań, przeznaczonych do zaspakajania potrzeb mieszkaniowych pracowników państwowych, powołany jest wyłącznie Zakład Osiedli Robotniczych.

4. Zakład Osiedli Robotniczych prowadzi budownictwo mieszkań, wymienionych w punkcie 3, z kredytów Państwowego Planu Inwestycyjnego Części Ministerstwa Odbudowy w drodze wykorzystywania bezzwrotnych środków finansowych z poszczególnych tytułów inwestycyjnych przewidzianych w planie.

II. Zasady i tryb rozdziału mieszkań.

5. Rozdziału mieszkań w domach pozostających w zarządzie państwowym lub wybudowanych przez Zakład Osiedli Robotniczych pomiędzy grupy użytkowników (p. 1a, b, c), objętych niniejszą uchwałą dokonuje:

a) na terenie m. st. Warszawy — Prezes Rady Ministrów na wniosek Komisji, powołanej uchwałą Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r.;
b) na terenie m. Łodzi — Prezydent m. Łodzi na wniosek Komisji działającej w składzie: Wiceprezydent m. Łodzi jako przewodniczący oraz 3 członkowie: przedstawiciel Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, delegat O.K.Z.Z. oraz delegat Z.O.R.;
c) na obszarze pozostałych miejscowości — właściwy wojewoda na wniosek Komisji, działającej w składzie: Wicewojewoda jako przewodniczący oraz 3 członkowie: przedstawiciel Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, delegat O.K.Z.Z. oraz delegat Okręgowej Dyrekcji Osiedli Robotniczych (o ile w siedzibie Urzędu

Wojewódzkiego brak Dyrekcji, w miejsce jej delegata wchodzi przedstawiciel Wydziału Odbudowy w Urzędzie Wojewódzkim).

6. Rozdział mieszkań między grupy użytkowników (p. 1a, b, c) następuje w drodze przydziału zbiorowych kontyngentów mieszkaniowych.

7. Pracownicy zatrudnieni w danym urzędzie bądź instytucji otrzymują mieszkania w kolejności, ustalonej regulaminem przydziału mieszkań danej władzy bądź instytucji, uzgodnionym z przedstawicielstwem właściwego Związku Zawodowego.

8. 1) Pierwszeństwo w uzyskaniu mieszkań posiadają pracownicy:

a) podlegający eksmisji wskutek nakazu władzy budowlanej,

b) których warunki mieszkaniowe zagrażają bezpieczeństwu życia lub zdrowia,

c) zamieszkujący poza siedzibą zakładu pracy,

d) którzy przeszli do służby w urzędach i instytucjach wymienionych w pkt. 1 z zawodowej służby wojskowej lub bezpieczeństwa publicznego i zajmują mieszkanie będące w administracji władz wojskowych lub bezpieczeństwa publicznego.

2) Zasady pierwszeństwa, określone w ustępie poprzednim, mogą ulec zmianie w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem państwowym — za zgodą właściwej Komisji.

9. Jeżeli władza lub instytucja zatrudniająca nie przydzieli mieszkania pracownikowi, o którym mowa w p. 8, właściwe terenowe Komisje uprawnione są do postawienia wniosku o dokonanie przydziału bezpośrednio pracownikowi na poczet kontyngentu mieszkaniowego przewidzianego do rozdziału dla danej władzy lub instytucji (grupy użytkowników).

III. Normy zaludnienia mieszkań.

10. Ustala się następujące normy zaludnienia mieszkań zajmowanych przez pracowników państwowych:

a) rodzina pracownicza, nie przekraczająca 4 osób, może zajmować nie więcej niż dwie izby, rodzina liczniejsza trzy lub więcej izb w zależności od ilości osób, stanowiących rodzinę, przyjmując normę 2 osoby na izbę. Normy powyższe ulegają powiększeniu o jedną izbę, jeżeli uzasadnia to charakter pełnionej pracy albo stan zdrowia pracownika lub członka jego rodziny,

b) o ile w danej miejscowości wprowadzone zostały normy zaludnienia na podstawie art. 6 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu bardziej korzystne od wymienionych w a), stosuje się normy powszechne,

c) pracownik samotny nie może zajmować więcej niż jedną izbę.

11. Za rodzinę w rozumieniu p. 10) uważa się:

a) dzieci i wnuki pracownika, jeżeli nie przekraczają 18 lat życia, chyba że pobierają naukę w szkołach,

b) małżonka pracownika,

c) rodziców lub dalszych wstępnych pracownika lub jego małżonka, jeżeli przekroczyli 60-ty rok życia, bądź są trwale niezdolni do zarobkowania,
— oraz pozostające na wyłącznym utrzymaniu pracownika,

d) rodzeństwo pracownika lub jego małżonka oraz sieroty lub dzieci przyjęte na wychowanie, jeżeli odpowiadają warunkom p. a),

e) pomoc domową, jeżeli warunki rodzinne uzasadniają jej utrzymanie (praca obojga małżonków, małe dzieci, choroba).

12. Za pracę uzasadniającą powiększenie norm zaludnienia (p. 10a) uważa się funkcje kierownicze poczynając od naczelnika wydziału oraz funkcje pełnione przez specjalistów i wymagające stałego przygotowania się poza zajęciami w zakładzie pracy (pracownicy nauki, inżynierowie, technicy, ekonomiści, prawnicy, lekarze itp.).

O potrzebie dodatkowej izby uzasadnionej stanem zdrowia pracownika lub członka jego rodziny decyduje urzędowa opinia lekarska.

13. Za izbę nie uważa się:

1) pomieszczenia mieszkalnego o powierzchni nie przekraczającej 8 m^2,

2) kuchni w lokalu zamieszkiwanym przez więcej niż jedną rodzinę.

Pokój mieszkalny o powierzchni przekraczającej 30 m^2 może być uznany za 2 izby.

Ułamków metra kwadratowego nie wlicza się do powierzchni mieszkalnej.

14. Oddawanie do używania jednego lokalu mieszkalnego kilku osobom lub rodzinom powinno być stosowane wtedy tylko, gdy pozwalają na to rozkład i warunki techniczne lokalu. W przeciwnym wypadku należy pracownika przekraczającego normy przekwaterować do innego lokalu.

15. Wykonanie przekwaterowania przewidzianego p. 14 może być odroczone, jeżeli dostarczenie lokalu odpowiadającego normom napotyka na trudności.

Termin odroczenia nie może przekraczać jednego roku.

16. Normy zaludnienia mieszkań nie dotyczą:

1. lokali reprezentacyjnych,

2. lokali zajmowanych przez Podsekretarzy Stanu oraz osoby zajmujące stanowiska, uznane za równorzędne przez Prezesa Rady Ministrów,

3. lokali zajmowanych przez osoby uznane przez Prezesa Rady Ministrów za szczególnie społecznie pożyteczne.

IV. Nadzór i kontrola.

17. Nadzór nad wykonaniem postanowień niniejszej uchwały oraz nad działalnością Komisji wymienionych w p. 5, wykonywa Komisja działająca przy Prezesie Rady Ministrów.

18. Komisje, o których mowa w p. 5, uprawnione są do kontroli stosowania norm zaludnienia mieszkań zajętych przez pracowników państwowych.

19. W przypadku, gdy właściwa władza lub instytucja korzystająca z rozdziału mieszkań nie dokona wbrew zaleceniu właściwej Komisji zaludnienia lokalu lub przekwaterowania, Komisja ta wystąpi o wstrzymanie przydzielania tej władzy lub instytucji dalszych mieszkań pracowniczych do czasu wykonania zalecenia, niezależnie od pociągnięcia do odpowiedzialności służbowej winnych.

V. Postanowienia przejściowe i końcowe.

20. Postanowienia części III i IV niniejszej uchwały dotyczą również mieszkań rozdzielonych dotychczas między grupy użytkowników (p. 1a, b, c), i przydzielonych poszczególnym pracownikom w charakterze lokali służbowych bądź mieszkań w naturze.

21. Uchwała niniejsza nie ma zastosowania do mieszkań położonych w pasie wywłaszczenia kolejowego oraz w obrębie lotnisk i portów morskich i rzecznych.

22. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały tracą moc obowiązującą postanowienia uchwał Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r. w sprawie budowy i rozdziału mieszkań dla pracowników urzędów i instytucji państwowych w Warszawie oraz z dnia 29 września 1948 r. w sprawie budownictwa mieszkaniowego dla pracowników urzędów i instytucji państwowych w Warszawie w przedmiotach unormowanych w niniejszej uchwale.

23. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz wszystkim Ministrom w zakresie ich działania.

24. Uchwała niniejsza podlega ogłoszeniu w Monitorze Polskim i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

POZ. 293 ZARZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 8 marca 1949 r.

w sprawie przekazania Wojewodom prawa stawiania wniosków o umorzenie prywatno-prawnych wierzytelności państwowych.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 228 i Nr. 9 z 1949 r., poz. 49) zarządza się co następuje:

§ 1. Upoważnia się Wojewodów do stawiania wniosków o umorzenie prywatno - prawnych wierzytelności Skarbu Państwa w przypadkach wymienionych:

a) w art. 2 ust. (1) pkt. 1. 2 i 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. do kwoty 50.000 zł. i

b) w art. 2 ust. (1) pkt. 3 i 5 powołanej ustawy. w których decyzje o umorzeniu należą do Izb Skarbowych na podstawie zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1949 r. (Monitor Polski Nr. A—4, poz. 40).

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ **W. Wolski**

POZ. 294. ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 marca 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie wynagrodzenia kierowców i innych pracowników samochodowych.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowych i samorządowych, zatrudnionych w charakterze kierowców samochodowych oraz wartowników i dozorców (Dz. U. R. P. Nr. 14. poz. 91) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy ustalaniu wynagrodzenia dla kierowców i innych pracowników samochodowych, zatrudnionych w państwowych i samorządowych urzędach ,instytucjach lub zakładach, stosuje się od dnia 1 stycznia 1949 r. uchwalony przez „Główną Komisję dla ustalania nowych zasad wynagradzania pracowników uspołecznionej części gospodarki narodowej" regulamin płac kierowców pojazdów mechanicznych, warsztatowców, pomocników i innych pracowników samochodowych, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia — z następującymi zmianami:

1) Kierowcy i inni pracownicy samochodowi, pozostający w stosunku publiczno-prawnym, otrzymują wynagrodzenie według odpowiednich grup uposażenia pracowników państwowych. Za godziny nadliczbowe oraz za szczególne wyniki pracy kierowcy ci mogą otrzymywać nagrody pieniężne do wysokości przewidzianej w regulaminie, w ramach odnośnych kredytów budżetowych.

2) Kierowcom i innym pracownikom samochodowym zatrudnionym we władzach III instancji oraz w urzędach centralnych, otrzymującym wynagrodzenie według II grupy (rozdział II pkt 1 regulaminu) i wyższej, służy prawo do specjalnego dodatku wyrównawczego w wysokości 1.500 zł. miesięcznie, otrzymującym zaś wynagrodzenie według III grupy i niższej — prawo do dodatku w wysokości 1.200 zł. miesięcznie.

§ 2. Zarzadzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

MINISTER SKARBU **K. Dąbrowski**

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ
w/z **Tadeusz Kochanowicz**
Podsekretarz Stanu

Załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1949 (poz. 294).

REGULAMIN

Płac kierowców pojazdow mechanicznych, warsztatowców, pomocników i innych pracowników samochodowych.

ROZDZIAŁ I

System wynagradzania.

Płace kierowców pojazdów mechanicznych, pomocników, kierowców, warsztatowców i innych pracowników samochodowych opierają się na systemie wynagradzania godzinowego oraz na systemie premiowym.

ROZDZIAŁ II.

Grupy wynagrodzenia.

1. Dla pracowników wymienionych w rozdziale I z wyjątkiem uczniów warsztatowych w I i II roku szkolenia ustala się 5 grup wynagrodzenia w następującej wysokości:

Grupa	Wynagrodzenie zasadnicze za godz. w zł.	Dodatek wyrównawczy za godz. w zł.	Dodatek lokalny: morski za godz. w zł.	Dodatek lokalny: stołeczny za godz. w zł.
I	61 lub 66	6.50	4 lub 4.50	2.40 lub 2.70
II	55.—	6.50	3.60	2.10
III	49.—	6.50	3.20	1.80
IV	44.—	6.50	2.80	1.60
V	39.—	6.50	2.40	1.40

2. Dla uczniów w I i II roku szkolenia ustala się następujące wynagrodzenie:

Rok szkolenia	Wynagrodzenie zasadnicze za godz. w zł.	Dodatek wyrównawczy za godz. w zł.	Dodatek lokalny: morski za godz. w zł.	Dodatek lokalny: stołeczny za godz. w zł.
I	23.—	6.50	2.10	1.30
II	36.—	6.50	2.10	1.30

3. Dodatek wyrównawczy przysługuje wszystkim pracownikom pobierającym wynagrodzenie zasadnicze na podstawie przepisów niniejszego regulaminu

Dodatek morski przysługuje wyłącznie pracownikom, zatrudnionym na obszarze miast: Elbląga, Gdańska, Gdyni, Sopotu i Szczecina — oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, morskiego, szczecińskiego i wolińskiego.

Dodatek stołeczny przysługuje wyłącznie pracownikom zatrudnionym na terenie miasta stołecznego Warszawy.

ROZDZIAŁ III.

Zaszeregowanie.

1. Do grupy I zalicza się:

a) kierowców posiadających pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych I kat., a prowadzących następujące pojazdy:
autokary, autobusy, pociągi drogowe (t. j. ciągniki ewent. wozy ciężarowe co najmniej z 2 przyczepkami), wozy ciężarowe z przyczepką o łącznej nośności co najmniej 9 ton, wozy ciężarowe o nośności co najmniej 9 ton, wozy chłodnie, wozy baseny, wozy cysterny, wozy warsztaty, wozy pogotowia technicznego, karetki pogotowia sanitarnego,

b) podmajstrzych i brygadzistów stacji obsługi,

c) pomocników warsztatowych posiadających uprawnienia rzemieślnicze I-szej klasy, oraz co najmniej 6-cioletnią praktykę warsztatową i ukończone 25 lat.

2. Do grupy II zalicza się:

a) kierowców pojazdów mechanicznych posiadających pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych I kat., którzy nie prowadzą pojazdów wymienionych w p-kcie 1a,

b) monterów samodzielnych, posiadających uprawnienia rzemieślnicze, oraz co najmniej 5-letnią praktykę zawodową i ukończone 21 lat,

c) rzemieślników samochodowych.

3. Do grupy III zalicza się:

a) kierowców pojazdów mechanicznych, posiadających pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych II kat.,

b) monterów, posiadających co najmniej 3-letnią praktykę warsztatową i ukończone 20 lat.

c) rzemieślników magazynowych, elektromonterów.

4. Do grupy IV zalicza się:

a) kierowców i pomocników, posiadających pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych kat. III A i III B,

b) pomoc fachową i uczniów warsztatowych 3-go roku, posiadających co najmniej 2-letnią praktykę warsztatową i ukończone 16 lat,

c) kierowców motocykli z przyczepką lub wózków motocyklowych ponad 350 cm^3 pojemności,

5. Do grupy V zalicza się:

a) uczniów, pełniących funkcje pomocników kierowców, a nie posiadających pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

ROZDZIAŁ IV.

Czas pracy.

1. Normalny czas pracy wynosi 8 godzin na dobę, a w sobotę 6 godzin razem 46 godzin tygodniowo, płatnych za 46 godzin.

2. O ile czas pracy kierowcy (pomocnika kierowcy) w tygodniu trwał krócej od 8 godzin w dni powszednie, a od 6 godzin w dni sobotnie, kierowca (pomocnik kierowcy), może być zatrudniony w ciągu następnych 3-ch tygodni do 9 godzin dziennie (w soboty do 7 godzin) z tym, że liczba godzin pracy w powyższym okresie 4-tygodniowym nie może przekroczyć 184 godzin. Pracy tej nie uważa się za pracę w godzinach nadliczbowych.

3. W przemyśle przewozowym normalny czas pracy może wynosić do 10 godzin dziennie — z tym, że ilość godzin pracy nie może przekroczyć 200 godzin miesięcznie. Ustalony normalny czas pracy (200 godzin) skraca się odpowiednio o 8 godzin za każde święto, przypadające na dzień powszedni, a o 6 godzin za każde święto przypadające w sobotę.

4. W razie stałego stosowania pracy w niedzielę, pracodawca w porozumieniu z przedstawicielstwem pracowniczym ustali schemat i wykaz imienny pracowników według którego dzień wypoczynkowy dla poszczególnych pracowników zostanie przesunięty na dzień powszedni. W każdym razie dzień wypoczynku winien co trzy tygodnie wypadać w niedzielę.

5. Godziny pracy ponad normy czasu określone w punktach 1, 2 i 3 niniejszego rozdziału uważa się za pracę w godzinach nadliczbowych.

ROZDZIAŁ V.

Wynagrodzenie za pracę w normalnym czasie pracy.

Za pracę w normalnym czasie pracy (rozdział IV p-kty 1, 2 i 3) przysługuje pracownikom wynagrodzenie wynikające z przepisów rozdziału II i III.

ROZDZIAŁ VI.

Wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych.

A. Kierowców i pomocników kierowców z wyjątkiem zatrudnionych przy przewozie towarów.

1. a) Za pracę w godzinach nadliczbowych w ilości nie przekraczającej 100 godzin miesięcznie kierowcy i ich pomocnicy, z wyjątkiem zatrudnionych przy przewozie towarów, otrzymują miesięczne wynagrodzenie ryczałtowe.

b) Wysokość miesięczna ryczałtowego wynagrodzenia ustala się w/g poniższej tabeli, zależnie od ilości godzin nadliczbowych przepracowanych przez pracownika w ciągu poprzedniego miesiąca:

Grupa wynagrodzenia	Wysokość ryczałtowego wynagrodzenia przy przepracowanych w ciągu poprzedniego miesiąca.			
	od 1 do 25 godzin nadliczbowych	powyżej 25 do 50 godzin nadliczbowych	powyżej 50 do 75 godzin nadliczbowych	powyżej 75 do 100 godzin nadliczbowych
przy wynagrodz. zasadn. 61 zł/godz.	1.830.—	3.050.—	4.880.—	7.320.—
I przy wynagrodz. zasadn. 66 zł/godz.	1.980.—	3.300.—	5.280.—	7.920.—
II	1.650.—	2.750.—	4.400.—	6.600.—
III	1.470.—	2.450.—	3.920.—	5.880.—
IV	1.320.—	2.200.—	3.520.—	5.280.—
V	1.170.—	1.950.—	3.120.—	4.680.—

c) Wypłata wynagrodzenia ryczałtowego winna być dokonywana przy ostatniej wypłacie w miesiącu następującym po tym, w którym kierowca (pomocnik kierowcy) pracował w godzinach nadliczbowych.

2. Niezależnie od ryczałtu za godziny nadliczbowe, kierowcom i pomocnikom kierowców za pracę w niedzielę i święta, za które nie otrzymali wolnego dnia w tygodniu poprzedzającym względnie następującym po tej niedzieli lub dniu świątecznym, przysługuje wynagrodzenie godzinowe (zasadnicze wraz z dodatkiem wyrównawczym i lokalnym) za każdą godzinę pracy.

3. Za pracę w godzinach nadliczbowych ponad normy określone w punkcie 1 a) niniejszego rozdziału (t.j. ponad 100 godzin miesięcznie) kierowcom i pomocnikom kierowców przysługuje wynagrodzenie godzinowe (zasadnicze wraz z dodatkiem wyrównawczym i lokalnym), oraz dodatek w wysokości 100% wynagrodzenia zasadniczego wraz z dodatkiem wyrównawczym (bez dodatku lokalnego).

B. Kierowców i ich pomocników zatrudnionych przy przewozie towarów:

1. Kierowcom i pomocnikom kierowców zatrudnionym przy przewozie towarów przysługuje premia za wykorzystanie nośności pojazdu obejmująca jednocześnie wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych.

2. Wysokość premii przysługującej kierowcom ustala się w/g poniższej tabeli w zależności od nośności pojazdu oraz przejechanych tono/kilometrów (ilość tono/kilometrów ustala się mnożąc ciężar przewiezionego towaru przez ilość przejechanych z tym towarem kilometrów).

Nośność wozu ciężarowego	wysokość premii za 1000 tono/km
0.75	zł. 4.650.—
1.—	zł. 3.500.—
1.50	zł. 2.400.—
2.0	zł. 1.750.—
2.5	zł. 1.400.—
3.0	zł. 1.200.—
3.5	zł. 1.000.—
4.0	zł. 875.—
4.5	zł. 775.—
5.0	zł. 700.—
powyżej 5.0	zł. 600.—
dla ciągników stosować należy	zł. 1.500.—

Dla wozów eksploatowanych w miastach ustala się ryczałt dzienny przejechanych tono/kilometrów w wysokości 100 km. pomnożonych przez 50% nośności wozu.

3. W przypadku odpłatnego wypożyczenia wozu przyjmuje się, że nośność wozu została całkowicie wykorzystana a przebieg wynosił 15 kilometrów na godzinę. Celem ustalenia ilości tono/kilometrów należy pomnożyć ilość godzin przepracowanych w czasie odpłatnego wypożyczenia wozu przez 15 oraz otrzymany wynik pomnożyć przez nośność wozu.

4. Dla kierowców prowadzących wozy nowe i po głównym remoncie podwyższa się stawki premii o 30% na okres przebiegu pierwszych 2.000 km.

5. W wypadku przewożenia ładunków przestrzennych proporcjonalne wykorzystanie ładowności wozu (skrzyń wozu) uważa się za odpowiednie wykorzystanie nośności.

6. Pomocnik kierowcy otrzymuje premię w wysokości 20% premii uzyskanej przez kierowcę.

7. W przypadku, gdyby premia uzyskana w ciągu miesiąca przez kierowcę względnie przez pomocnika kierowcy była niższa od kwoty, któraby mu przysługiwała na podstawie działu A niniejszego rozdziału, pracownik winien otrzymać wyrównanie odpowiadające różnicy między wynagrodzeniem z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych, obliczonych na zasadach działu A, a otrzymaną premią.

C. Warsztatowców i pozostałych pracowników samochodowych:

Warsztatowcom i pozostałym pracownikom samochodowym za pracę w godzinach nadliczbowych przysługuje wynagrodzenie godzinowe (zasadnicze wraz z dodatkiem wyrównawczym i lokalnym), oraz za pracę w 2-ch pierwszych godzinach nadliczbowych —dodatek w wysokości 50%, a za pracę w trzeciej i następnych godzinach dodatek w wysokości 100% wynagrodzenia zasadniczego wraz z dodatkiem wyrównawczym (bez dodatku lokalnego).

ROZDZIAŁ VII.

Diety.

1. Diety wypłaca się w/g przepisów ogólnie obowiązujących przy wyjazdach służbowych poza obręb stałego miejsca pracy, jeżeli wyjazd służbowy trwa powyżej 12 godzin od opuszczenia stałego miejsca postoju wozu. W następnych dniach podróży przysługuje za każdą rozpoczętą dobę do 8 godzin — 50% stawki diet, a za kadżą rozpoczętą dobę ponad 8 godzin pełna dieta.

2. Wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w czasie podróży służbowych przysługuje tylko w tym przypadku, jeżeli czas efektywnej pracy (pilnowanie, naprawa uszkodzeń, prowadzenie lub konserwacja pojazdu) przekroczył normy czasu określone w rozdziale IV, p-kty 1, 2 i 3.

ROZDZIAŁ VIII.

Premia dla kierowców i pomocników kierowców zatrudnionych w parkach samochodowych powyżej 8 samochodów.

A. Premia za oszczędność materiałów pędnych.

1. Kierowcom i pomocnikom kierowców przyznaje się premię miesięczną za oszczędność materiałów pędnych.

2. Za podstawę premiowania przyjmuje się każdy zaoszczędzony litr paliwa i oleju silnikowego w stosunku do **normy zużycia** wyznaczonej dla danego rodzaju (marki, typu) pojazdu, względnie w stosunku do normy zużycia wyznaczonej w zależności od pojemności skokowej silnika. Przy ustalaniu normy zużycia należy uwzględnić poprawki przewidziane przez Ministerstwo Komunikacji. Celem ustalenia ilości zaoszczędzonych materiałów pędnych należy pomnożyć ilość przewidzianych w/g norm na kilometr materiałów pędnych przez ilość przejechanych kilometrów i od otrzymanej sumy odjąć ilość faktycznie zużytych materiałów. Otrzymany wynik będzie stanowił uzyskaną oszczędność. Ilość przejechanych kilometrów winna być obliczona na podstawie licznika kilometrowego, a w wyjątkowych przypadkach, na podstawie prowadzonych bieżąco zapisów na karcie kontrolnej, dokonanych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Oszczędność uzyskana przez pominięcie przepisowych norm zmiany oleju nie będzie premiowana. Olej silnikowy w karterze nie wchodzi w zakres premiowania.

4. Ustalanie **norm zużycia** paliwa winno nastąpić na podstawie okólników: 1) „Tymczasowe normy zużycia materiałów pędnych dla pojazdów mechanicznych“, wydanego przez Departament Samochodowy Ministerstwa Komunikacji z dnia 27.I.1948 r. Nr X-4b-1/48 oraz 2) „Normy zużycia paliwa niektórych poniemieckich samochodów osobowych i ciężarowych“, wydanego przez Wydział Transportu i Spe-

dycji Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 5.III.1948 r. Nr PL/O/9/4.

5. W przypadku rozbieżności między w/w normami a faktycznym zużyciem materiałów pędnych, normę właściwą ustali Komisja. W skład Komisji wchodzą: przedstawiciel kierownictwa, przedstawiciel Rady Zakładowej lub Koła Zakładowego oraz wybrany wspólnie przez Dyrekcję zakładu pracy i Radę Zakładową (Koło Zakładowe) przewodniczący Komisji, który powinien posiadać dokładną znajomość zagadnienia. Komisja może podnieść lub obniżyć normy omówione w p-ktach 2 i 4— do 10% dla wozów osobowych, a dla wozów ciężarowych do 15 proc. in plus lub in minus.

Orzeczenia Komisji zawarte w prawidłowo sporządzonym protokóle stanowią podstawę premiowania.

6. Wysokość premii wynosi 60 proc. ceny rynkowej, ustalonej przez Centralę Przemysłu Naftowego, od zaoszczędzonej ilości materiałów pędnych.

7. Jeżeli do wypracowania premii przewidzianej w tym artykule przyczyniło się więcej kierowców, premię uzyskaną dzieli się wśród nich, proporcjonalnie do przejechanego kilometrażu.

8. Pomocnicy kierowców otrzymują premię w wysokości 20 proc. premii uzyskanej przez kierowcę.

9. Za zużycie materiałów pędnych przekraczające ustalone normy ponad 5% należy potrącić kierowcy 100% ceny rynkowej zużytych ponad normę materiałów. Potrącenia należy dokonać z kwot przypadających z tytułu premii omówionych w p-kach B, C, D i E.

10. Przepisu punktu 9 nie stosuje się w wypadkach usprawiedliwionego zużycia materiałów pędnych ponad normę (np. przy holowaniu, rozwijaniu kabli, wyciąganiu innych wozów).

B. Premia za oszczędność ogumienia.

1. Kierowcom i pomocnikom kierowców przyznaje się premię za oszczędność ogumienia.

2. Za podstawę premiowania przyjmuje się przebieg opon ponad ustalone normy. Ilość kilometrów przebiegu opony ustala się na podstawie zapisów w karcie ogumienia oraz licznika kilometrowego wozu, a w wyjątkowych przypadkach — zapisów na karcie ogumienia i na karcie kontrolnej wozu, dokonanych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Do czasu ogłoszenia norm urzędowych, normy przebiegu nowych opon ustala się następująco:

	Opony krajowe		Opony zagraniczne	
	osobowe	ciężarowe i autobusowe	osobowe	ciężarowe i autobusowe
norma przebiegu w tys. km.	15	20	35	40

4. W przypadku rozbieżności między wyżej podanymi normami a faktyczną możliwością przebiegu opon Komisja w składzie określonym w dziale A pkt. 5 niniejszego rozdziału może powiększyć lub obniżyć określone normy w granicach do 15 proc. in plus lub in minus, biorąc pod uwagę warunki eksploatacji, ilość płócien, markę fabryczną, oraz doświadczenie zakładu pracy (statystyka).

Orzeczenia Komisji zawarte w prawidłowo sporządzonym protokóle, stanowią podstawę premiowania.

Do zadań Komisji należy również ustalenie przebiegu opon starych, używanych w danym zakładzie pracy. Opony o zniszczeniu ponad 70 proc. mogą być kwalifikowane do premiowania tylko w przypadku, gdy ich przebieg został ustalony na podstawie licznika kilometrowego lub karty oponowej.

5. Wysokość premii kierowców za oszczędność ogumienia wynosi 50 proc. kwot rzeczywiście zaoszczędzonych.

6. Premie wypłaca się raz na miesiąc poczynając od miesiąca, w którym norma przebiegu została przekroczona.

7. Premię miesięczną oblicza się w/g następującego wzoru:

$$p = \frac{n : c}{2N}$$

p = kwota miesięcznej premii,
n = przebieg opony w danym miesiącu obliczeniowym w kilometrach,
c = rzeczywisty koszt opony,
N = norma przebiegu opony w kilometrach.

8. Jeżeli do uzyskania premii przyczyniło się kilku kierowców, kwotę premii dzieli się pomiędzy kierowców proporcjonalnie do przejechanej ilości kilometrów.

9. W zakładach pracy, w których opony z reguły nie są przywiązane do wozów, w premii uczestniczą wszyscy kierowcy i pomocnicy kierowców, przy czym wypłata premii może nastąpić dopiero po wycofaniu opony z obiegu. Wysokość miesięcznej premii ustala się przez obliczenie oszczędności opon wycofanych w ciągu miesięca z obiegu w/g podanego w p-kcie 7 wzoru, w którym znak n w tym przypadku odpowiada różnicy między rzeczywistym przebiegiem opony w kilometrach od założenia na koło do jej zniszczenia a ustaloną normą przebiegu. Uzyskaną kwotę dzieli się między kierowców w stosunku do ilości przejechanych w poprzednim miesiącu kilometrów.

10. Opona winna być wycofana z obiegu po zdarciu protektora i zagrożeniu płócien oponowych.

O wycofaniu opony z obiegu orzeka kontroler techniczny zakładu pracy, a w razie sporu — Komisja w składzie ustalonym w dziale A pkt. 5.

11. Normy przebiegu opon ustalone w punkcie 3 zmniejsza się o 50 proc. dla opon protektorowanych.

12. Pomocnik kierowcy otrzymuje premię w wysokości 20 proc. premii uzyskanej przez kierowcę.

C. Premia za konserwację pojazdu.

1. Kierowcom pojazdów mechanicznych i pomocnikom kierowców wypłacana będzie premia za konserwację pojazdów.

2. Za podstawę premiowania przyjmuje się przebieg pojazdu w okresach międzynaprawczych ponad ustalone normy.

Ilość kilometrów przebiegu pojazdu ustala się na podstawie licznika kilometrowego, a w wyjątkowych przypadkach na podstawie zapisów na karcie kontrolnej, dokonanych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Do czasu ogłoszenia norm urzędowych, normy przebiegów ustala się następująco:

Typ i rodzaj wozu	Normy przebiegu w tys. kilometrów: od pocz. eksploatacji do I remontu główn.	Między głównymi remontami
Ciężarowe wysokoprężne		
Fiat 666 N7 SPA	80	50
Fiat 626 NL	100	60
Leyland	110	70
Chausson	90	50
i inne Diesle	100	50
Benzynowe	60	30
Gaz-generatory	50	25
Osobowe		
Chevrolet	60	35
Citroen	45	30
Fiat, Skoda	33	25
niem. i inne	40	25
inne ameryk. i ang.	60	35

4. W przypadku rozbieżności między wyżej podanymi normami a faktyczną możliwością przebiegu, Komisja w składzie przewidzianym w dziale A pkt. 5 niniejszego rozdziału może powiększyć lub obniżyć określone normy do 15% dla wozów ciężarowych a dla wozów osobowych do 10 proc. in plus lub in minus—w zależności od warunków terenowych, jakości remontów oraz ładunków typowych.

5. Po osiągnięciu ustalonej normy przebiegu kierowca otrzymuje jednorazową premię w wysokości 15.000.— zł.,

6. Jeżeli do dnia wprowadzenia niniejszego regulaminu przebieg pojazdu był wyższy od 2/5 części normy przebiegu — ustaloną premię 15.000.— zł zmniejsza się w/g następującej tabeli:

Przebyta do dnia wprowadzenia niniejszego regulaminu część normy przebiegu w procentach	Wysokość jednorazowej premii przysługującej po osiągnięciu normy przebiegu w złotych.
do 40%	15.000.—
powyżej 40% do 60%	12.000.—
„ 60% do 75%	10.000.—
„ 75% do 85%	8.000.—
„ 85% do 95%	6.000.—
„ 95% do 100%	4.000.—
„ 100%	2.000.—

7. Po osiągnięciu normy przebiegu Komisja powołana w składzie ustalonym w dziale A pkt. 5 winna stwierdzić, czy pojazd może być nadal eksploatowany bez przeprowadzenia remontu. O wycofaniu pojazdu do remontu w czasie przebiegu ponad określone normy orzeka kontroler techniczny, a w razie sporu wyżej wymieniona Komisja.

8. Za przebieg wozu ponad określone normy kierowcom przysługuje premia za każdy procent przekroczenia normy. Wysokość premii wzrasta w miarę wzrostu przekroczenia normy w/g następującej tabeli:

Procent przekroczenia normy	Premia za 1% przekroczenia normy w zł	
	dla kierowców wozów ciężarowych	dla kierowców wozów osobowych
od 1 — 10%	500.—	300.—
powyżej 10 — 20%	600.—	400.—
„ 20 — 30%	900.—	650.—
„ 30 — 40%	1.400.—	900.—
„ 40 — 50%	1.800.—	1.200.—

Określone powyżej stawki premii stosują się do odpowiadającego im w tabeli procentu przekroczenia normy. Stawka przewidziana dla wyższego procentu przekroczenia normy nie może więc być stosowana do tej części przebiegu, która odpowiada niższemu procentowi przekroczenia normy.

9. Po osiągnięciu 50% normy wóz należy wycofać z obiegu — do remontu głównego.

10. Premia za konserwację pojazdów nie przysługuje w przypadku, gdy pojazd przed osiągnięciem normy międzyremontowej poddany został więcej niż 2 naprawom średnim. Wymiany podzespołu pojazdów o silnikach wysokoprężnych nie uważa się za naprawę średnią.

11. Procentową premię, o której mowa w p-kcie 7, wypłaca się kierowcom w ciągu każdego miesiąca, poczynając od dnia przekroczenia normy. Ilość przejechanych w danym miesiącu kilometrów ponad normę ustala się na podstawie licznika kilometrowego, a w wyjątkowych przypadkach na podstawie prowadzonych bieżąco zapisów na karcie kontrolnej, dokonanych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

12. Jeżeli do uzyskania premii za konserwację pojazdu omówionych w p-ktach 5, 6, 8 i 11 przyczyniło się kilku kierowców, kwoty premiowe dzieli się proporcjonalnie do ilości kilometrów przejechanych przez każdego kierowcę.

13. Pomocnik kierowcy otrzymuje premię w wysokości 20% premii uzyskanej przez kierowcę.

14. Przykład obliczania premii za konserwację pojazdów: Nowy „Opel" osobowy w dniu wprowadzenia powyższego regulaminu miał w/g wskazań licznika 29.650 km. przebiegu. Wobec tego, że norma przebiegu (pkt. 3) wynosi 40.000 km. „Opel" wykonał 74% normy $\frac{29.650 \times 100}{40.000}$ W chwili osiągnięcia normy (40.000 km.) kierowca otrzyma więc 10.000 zł tytułem jednorazowej premii (pkt. 6).

Jeżeli w miesiącu następującym po przekroczeniu normy w dniu obliczania premii licznik będzie wskazywał 42.500 km., to premiowaniu będzie podlegało 2.500 km. (przebieg faktyczny 42.500 km minus przebieg określony normą 40.000 km) = 2.500 km stanowi 6,25% przekroczenia normy. $\left(\frac{2.500 \times 100}{40.000} = 6,25\%\right)$ Za każdy procent przekroczenia normy do 10% przysługuje premia 300 zł (pkt. 8). Premia kierowcy w danym miesiącu będzie wynosiła 300 $\times$ 6,25 = 1.875.— zł.

Jeżeli w dniu obliczania premii za następny miesiąc licznik będzie wskazywał 46.200 km, premiowaniu będzie podlegał przebieg 3.700 km. Obliczony jak powyżej procent przekroczenia normy wyniesie 9.25%, z których 3.75 podlega premiowaniu w wysokości 300 zł. za jeden procent (10% — 6.25% uzyskanego w poprzednim miesiącu), a za pozostałe 5,5% (9,25% — 3,75 = 5,5%) należy się kierowcy 400 zł za każdy procent.

Premia kierowcy w tym miesiącu wyniesie 3,75 $\times$ 300 + 5,5 $\times$ 400 = 1.125 + 2.200 = 3.325.— zł.

D. Premia za ciągłość eksploatacji.

1. Premia za ciągłość eksploatacji przysługuje kierowcom i ich pomocnikom zależnie od ilości dni nieprzerwanej gotowości wozu do jazdy przy uwzględnieniu stopnia jego zużycia.

2. Wysokość premii wzrasta w miarę zwiększania się ilości dni nieprzerwanej gotowości do jazdy w/g następującej tabeli:

Stopień zużycia pojazdu	Wysokość premii za każdy dzień w zależności od ilości dni nieprzerwanej gotowości wozu do jazdy		
	od 16 do 20 dni	od 21 do 25 dni	powyżej 25 dni
powyżej 40%	—	40 zł za dzień	60 zł za dzień
do 40%	40 zł	60 zł „ „	80 zł „ „

Z dniem, w którym pracownik nabywa prawo do premii (t. j. po 20 dniach dla pojazdów do 40% zużycia i po 15 dniach dla pojazdów powyżej 40% zużycia), określona w tabeli stawka premiowa przysługuje mu za każdy dzień od dnia rozpoczęcia okresu ciągłości eksploatacji.

Stopień zużycia pojazdu określa Komisja w składzie ustalonym w dziale A pkt. 5.

3. W przypadku braku gotowości wozu z przyczyn niezależnych od kierowcy, np. z powodu braku paliwa, smaru, części zamiennych itp. — dni te należy wliczyć do dni ciągłości eksploatacyjnej. Ponadto ciągłości eksploatacyjnej nie przerywają dwa dni w miesiącu przeznaczone na okresowy przegląd i smarowanie wozu.

4. Jeżeli ten sam pojazd prowadzi na zmiane kilku kierowców, dla każdego kierowcy liczy się wszystkie dni gotowości pojazdu. Przeniesienie na inny pojazd nie przerywa ciągłości eksploatacyjnej.

5. Warunkiem uznania, że pojazd w danym dniu jest gotów do eksploatacji, jest punktualne stawienie się kierowcy do pracy z wozem gotowym do jazdy.

6. Pomocnik kierowcy otrzymuje premię w wysokości 20% premii uzyskanej przez kierowcę.

E. Premia za gotowość pojazdu do eksploatacji.

1 Premia za gotowość do eksploatacji przysługuje kierowcom (pomocnikom kierowców), prowadzącym wozy osobowe, ciężarowe i półciężarowe, używane do przewozu osób, przy przebiegach nieprzekraczających 2.000 km w ciągu miesiąca.

2. Wysokość premii kierowców ustala się na 1.500 zł miesięcznie.

3. Warunkiem wypłaty premii jest bezawaryjność przejazdów oraz gotowość do eksploatacji — dla pojazdów do 40% zużycia w ciągu 28 dni w miesiącu i w ciągu 25 dni — dla pojazdów powyżej 40% zużycia.

4. Niezawinionych przez kierowców wypadków nie uważa się za awarie.

5. Do liczby dni gotowości wlicza się również niedziele i święta, jeżeli pojazd w dni te nadawał się do eksploatacji oraz 1 dzień w miesiącu przeznaczony na przegląd wozu i smarowanie.

6. W przypadku niezależnego od kierowcy braku gotowości wozu, np. z powodu braku paliwa, smaru, części zamiennych itp., dni te należy zaliczyć do okresu gotowości pojazdu.

7. Warunkiem uznania, że pojazd w danym dniu jest gotów do eksploatacji, jest punktualne stawienie się kierowcy do pracy z wozem gotowym do jazdy.

8. Pomocnik kierowcy otrzymuje premię w wysokości 20% premii kierowcy (t. j. 300 zł miesięcznie).

ROZDZIAŁ IX.

Premie dla kierowców i pomocników kierowców zatrudnionych w zakładzie pracy, w którym stan parku samochodowego nie przekracza 8 pojazdów.

1. Premie omówione w rozdziale VIII nie przysługują kierowcom i ich pomocnikom zatrudnionym w zakładzie pracy, w którym stan parku samochodowego nie przekracza 8 pojazdów, wzamian kierowcy ci oraz ich pomocnicy będą otrzymywać premie za gotowość pojazdu do eksploatacji.

2. Wysokość premii kierowców zależy od ilości dni w ciągu miesiąca gotowości pojazdu do eksploatacji (z uwzględnieniem stopnia zużycia pojazdu), oraz od wysokości wynagrodzenia zasadniczego (bez dodatku wyrównawczego i lokalnego), przysługującego w tym okresie za faktycznie przepracowane godziny, określone w rozdziale IV pkt. 1, 2 i 3, jako normalny czas pracy.

3. a. Kierowcom pojazdów do 40% zużycia przysługuje premia po osiągnięciu 20 dni w miesiącu gotowości pojazdu do eksploatacji — wysokość premii ustala się na 30% uposażenia zasadniczego.

b. Kierowcom pojazdów powyżej 40% zużycia przysługuje premia po osiągnięciu 15 dni w miesiącu gotowości pojazdu do eksploatacji — w wysokości 20% uposażenia zasadniczego. Po osiągnięciu 20 dni gotowości premie podwyższa się o 20% — to jest do 40% uposażenia zasadniczego.

c. Za każdy dzień gotowości pojazdu do eksploatacji ponad 25 dni w miesiącu kierowcom, bez względu na stopień zużycia pojazdu, przysługuje ponad normy określone w punktach a i b po 5% uposożenia zasadniczego.

d. Premia za gotowość pojazdu do eksploatacji nie przysługuje w przypadku nieosiągnięcia przez kierowcę określonej w pkt. a i b ilości dni gotowości pojazdu do eksploatacji.

4. Do liczby dni gotowości wlicza się również niedziele i święta, jeżeli w dni te pojazd nadawał się do eksploatacji oraz dwa dni w miesiącu przeznaczone na okresowy przegląd wozu i smarowanie.

5. W przypadku niezależnego od kierowcy braku gotowości wozu, np. z powodu braku paliwa, smaru, części zamiennych itp. dni te należy wliczyć do okresu gotowości pojazdu.

6. Jeżeli ten sam pojazd prowadzi na zmianę kilku kierowców, dla każdego kierowcy liczy się wszystkie dni gotowości pojazdu w ciągu miesiąca.

7. Warunkiem uznania, że pojazd w danym dniu jest gotów do eksploatacji, jest punktualne stawienie się kierowcy do pracy z wozem gotowym do jazdy.

8. Pomocnik kierowcy otrzymuje premię w wysokości 20% premii uzyskanej przez kierowcę.

ROZDZIAŁ X.

Premie dla kierowców dyżurnych i dyżurujących oraz dla pomocników tych kierowców.

1. Kierowcy dyżurni oraz kierowcy dyżurujący otrzymują premię miesięczną w wysokości 50% należnego im w danym miesiącu wynagrodzenia zasadniczego (bez dodatku wyrównaczego i lokalnego), za faktycznie przepracowane godziny określone w rozdz. IV, p-kty 1, 2 i 3, jako normalny czas pracy. Kierowcom tym nie przysługują premie omówione w rozdz. VIII i IX.

2. Pomocnik kierowcy otrzymuje premię w wysokości 20% premii kierowcy.

ROZDZIAŁ XI.

Zmniejszenie premii kierowców i pomocników kierowców.

1. Pracownik może być w całości lub w części pozbawiony premii, wynikającej z niniejszego regulaminu, o ile dopuścił się zaniedbań w pracy, lub naraził zakład pracy na straty wskutek niedozwolonych manipulacji.

2. Stwierdzenie winy pracownika winno być dokonane w porozumieniu z Radą Zakładową ewentualnie z Kołem Zakładowym.

3. W razie wypadku lub awarii wypłatę oraz ewent. cofnięcie premii wstrzymuje się do oficjalnego orzeczenia winy kierowcy (orzeczenie sądu lub rzeczoznawcy).

ROZDZIAŁ XII.

Płaca kierowców w okresie głównych i średnich napraw pojazdów.

1. W okresie naprawy średniej i głównej kierowcy i pomocnicy kierowców otrzymują tylko wynagrodzenie zasadnicze, dodatek wyrównawczy i lokalny. O ile naprawa nie jest spowodowana winą kierowcy, lecz normalnym zużyciem wozu, kierowcy przysługuje również ryczałt za godziny nadliczbowe, względnie premia za przewiezione tono/kilometry.

Ryczałt za godziny nadliczbowe względnie premie za przewiezione tono/kilometry ustala się w wysokości przeciętnej z ostatnich 3 miesięcy.

2. Jeżeli kierowca lub pomocnik kierowcy uczestniczy w naprawie głównej lub średniej, otrzymuje premię warsztatu wykonującego naprawę, którą oblicza się od zarobku zasadniczego.

Jeżeli naprawa odbywa się w warsztatach stosujących niniejszy regulamin, kierowca otrzymuje premię taką, jaka przysługuje monterowi, pomocnik zaś taką jaka przysługuje uczniowi.

ROZDZIAŁ XIII.

Przeniesienie kierowcy na inny pojazd.

O ile kierowca został przeniesiony na inny pojazd, przejmuje go na podstawie książki pojazdu, w której winno być uwidocznione na jakim kilometrze przebiegu wozu i ogumienia nastąpiło przejęcie.

ROZDZIAŁ XIV.

Postanowienia specjalne.

W przypadku, gdy w poszczególnym zakładzie pracy w stosunku do wszystkich pozostałych pracowników stosowany jest wyłącznie system miesięcznego wynagrodzenia — należy wypłacać zamiast godzinowego — miesięczne wynagrodzenie również pracownikom, o których mowa w niniejszym regulaminie.

2. Wysokość miesięcznego wynagrodzenia oblicza się, mnożąc indywidualne wynagrodzenie godzinowe wraz z dodatkiem wyrównawczym i ewent. dodatkiem lokalnym przez 200.

ROZDZIAŁ XV.

Postanowienia końcowe.

1. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1949 r.

2. Wszelkie zagadnienia nieomówione w regulaminie niniejszym regulowane są na podstawie odpowiednich przepisów układu zbiorowego pracy lub innych przepisów, obowiązujących w zakładzie pracy.

3. Jakiekolwiek wypłaty niezgodne z postanowieniami tego regulaminu lub nieoparte na odrębnych pisemnych zarządzeniach właściwych władz będą traktowane jako wypłaty pozbawione legalnych podstaw.

71

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY KIELECKIEGO

z dnia 30 lipca 1949 r.

o zniesieniu referatów aprowizacji w starostwach powiatowych oraz odnośnych komórek organizacyjnych w Zarządach Miejskich w: Częstochowie, Kielcach, Ostrowcu-Świętokrzyskim, Radomiu i Skarżysku-Kamiennej.

(Nr. O. Org. Org. - 4/23/49)

Na podstawie § 40, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji Starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R.P. Nr 55, poz. 464) i art. 68 ust. (6) lit. a) ustawy z dn. 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U.R.P. Nr 35, poz 294) oraz zarządzenia wewnętrznego Nr. 16 Likwidatora Agend Ministerstwa Aprowizacji z dnia 24 czerwca 1949 r. o zniesieniu referatów aprowizacji w starostwach powiatowych (L. dz. I. Og-/4720/0rg.) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się z dniem 30 września 1949 r. referaty aprowizacji w starostwach powiatowych, wydziały aprowizacji w Zarządach Miejskich w: Częstochowie, Kielcach, Ostrowcu-Świętokrzyskim i Radomiu, oraz referat aprowizacji w Zarządzie Miejskim w Skarżysku-Kamiennej.

§ 2. Załatwienie wszystkich spraw zaległych i bieżących przez referaty aprowizacji w starostwach powiatowych i odnośne komórki aprowizacyjne w Zarządach Miejskich (§ 1.) winno być zakończone do dnia 25 września 49 r.

§3. (1) Z czynności ostatecznego zakończenia spraw aprowizacyjnych, przekazania akt do składnicy akt w starostwach powiatowych i zarządach miejskich oraz przekazania prac likwidacyjnych objętych planem likwidacyjnym Wydziałowi Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego, należy sporządzić protokół w 3-ch jednobrzmiących egzemplarzach. Protokół po uprzednim sprawdzeniu na miejscu faktycznego stanu rzeczy - podpisuje Naczelnik Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego i kierownik referatu aprowizacji w starostwach powiatowych (w zarządzie miejskim - kierownik odnośnej komórki organizacyjnej).

(2) Jeden egzemplarz protokółu pozostaje w starostwie powiatowym (zarządzie miejskim), drugi otrzymuje Wydział Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego, a trzeci—Wydział Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego przesyła Departamentowi Ogólnemu Likwidatury Agend Ministra Aprowizacji.

§ 4. Sprawy osobowe pracowników zniesionych referatów aprowizacji w starostwach powiatowych zostaną uregulowane zarządzeniami odrębnymi.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 sierpnia 1949 r.

WOJEWODA
Wacław Różga

72

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY KIELECKIEGO

z dnia 1 sierpnia 1949 r.

o organizacji tymczasowej Działu Budownictwa w Urzędzie Wojewódzkim Kieleckim.

Nr. O. Org. Org. 2/R-1/49.

Na podstawie artykułu 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 80, poz. 555), § 37 ust. (2), §§ 38, 39 ust. (2)

i (3), § 40 i 41 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611), art. 5 ust. (1) ustawy z dn. 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U.R.P. Nr 30, poz. 216) § 4 ust. (1), (2) i (3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 217), zarządzenia Ministra Budownictwa z dn. 21 lipca 1949 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie utworzenia w urzędach wojewódzkich Działów Budownictwa i powołania Wojewódzkich Komisji Architektoniczno - Budowlanych (L. dz. G. M. 1/1416 49) i zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 21 lipca 1949 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie utworzenia Wydziałów Planowania Miast i Osiedli w urzędach wojewódzkich (L. dz. 1/3452 49) oraz pisma okólnego Ministra Budownictwa z dnia 26 lipca 1949 r. w sprawie organizacji władz II instancji resortu budownictwa (L. dz. 1/3521/49) zarządzam co następuje:

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1. W skład Działu Budownictwa wchodzą:

1) Wydział Planowania Miast i Osiedli (znak—Bud. Pl.);
2) Wydział Pomiarów (znak — Bud. Pom.);
3) Wydział Budownictwa (znak—Bud. B.).

§ 2. Na czele Działu Budownictwa stoi Dyrektor Działu mianowany przez Ministra Budownictwa na wniosek Wojewody.

§ 3. Jeżeli Dyrektor Działu jest inżynierem — architektem, wówczas używa obok tytułu „Dyrektor Działu" tytułu „Architekt Wojewódzki".

§ 4. (1) Stałym zastępcą Dyrektora Działu Budownictwa jest Naczelnik Wydziału Budownictwa. Zakres zastępstwa określa Wojewoda na wniosek Dyrektora Działu Budownictwa.

(2) Jeżeli stały zastępca Dyrektora nie może pełnić obowiązków służbowych, wówczas zastępstwo sprawuje jeden z Naczelników Wydziałów Działu Budownictwa wyznaczony przez Wojewodę na wniosek Dyrektora Działu; w braku zaś takiego zarządzenia najstarszy służbowo Naczelnik Wydziału Działu Budownictwa.

§ 5. Dyrektor Działu Budownictwa jest zwierzchnikiem służbowym pracowników Działu Budownictwa i sprawuje ogólne kierownictwo powierzonego mu Działu, zgodnie z przepisami prawa, interesem publicznym oraz wskazaniami władz naczelnych i Wojewody.

§ 6. W szczególności Dyrektor Działu Budownictwa jest odpowiedzialny:

1) za nadzór nad należytym zorganizowaniem i podziałem pracy w Wydziałach Działu Budownictwa i usprawnieniem jej techniki;

2) za nadzór nad należytym spełnianiem obowiązków przez Naczelników Wydziałów i innych pracowników Działu Budownictwa;

3) za koordynowanie działalności Wydziałów w obrębie Działu Budownictwa oraz koordynowanie Działu z innymi Wydziałami Urzędu Wojewódzkiego pod względem prawnym i rzeczowym;

4) za stronę prawną aprobowanych przez niego zarządzeń t. j. ich zgodność z przepisami prawa (ustaw, rozporządzeń) oraz zarządzeniami natury ogólnej;

5) za zgodność aprobowanych przez niego załatwień ze wskazaniami władz naczelnych i Wojewody oraz ogólnym interesem publicznym i za zachowanie jednolitości w ich traktowaniu;

6) za celowość aprobowanych przez niego załatwień w ramach przepisów prawa i wskazaniami władz naczelnych i Wojewody.

7) za przestrzeganie i za nadzór nad przestrzeganiem zasad oszczędności w administracji publicznej;

8) za ścisłe informowanie Wojewody o stanie spraw, które winny być podane do jego wiadomości, oraz za ścisłe podawanie wskazań Wojewody i władz naczelnych do wiadomości Naczelników Wydziałów Działu Budownictwa i dopilnowanie ich wykonania;

9) za podjęcie incjatywy wobec Wojewody co do wydania niezbędnych zarządzeń, wynikających czy to z przepisów prawnych, czy stosunków faktycznych związanych z zakresem działania Działu Budownictwa.

§ 7. W celu spełnienia zadań wymienionych w § 5 i 6, Dyrektor Działu Budownictwa:

1) przegląda akta wpływające do Działu Budownictwa, które sobie do przeglądu zastrzeże i w miarę potrzeby zamieszcza na nich krótkie dyrektywy o sposobie ich załatwienia;

2) udziela Naczelnikom Wydziałów Działu Budownictwa wskazówek co do kierunku załatwiania spraw, pozostawionych do ich decyzji względnie aprobaty;

3) aprobuje i podpisuje ostateczne załatwienia, które Naczelnicy Wydziałów Działu Budownictwa obowiązani są jemu przedstawiać, z wyjątkiem spraw, których aprobata względnie decyzja zastrzeżona jest Wojewodzie względnie Wicewojewodzie; w tych przypadkach Dyrektor Działu Budownictwa dokonywa aprobaty pośredniej (nieostatecznej);

4) może zastrzec sobie do aprobaty jeszcze inne sprawy albo kategorie spraw;

5) może zastrzec, że pewne kategorie spraw lub pewne sprawy konkretne mają mu być przedstawiane do wglądu po wysłaniu;

6) odbywa periodyczne konferencje z Naczelnikami Wydziałów względnie nawet z kierownikami oddziałów i inspektorami Działu Budownictwa;

7) dokonywa inspekcji czynności Wydziałów (oddziałów) oraz czuwa nad stanem odnośnych spraw we władzach, urzędach i organach I-szej instancji i przeprowadzą na zlecenie Wojewody inspekcje i kontrole merytoryczne odnośnych spraw w tych władzach, urzędach i organach osobiście względnie przez podległych mu Naczelników Wydziałów, Kierowników Oddziałów lub innych podległych mu pracowników;

8) wgląda w tok spraw kancelaryjnych w poszczególnych Wydziałach Działu Budownictwa i informuje o swoich spostrzeżeniach Wydział Ogólny;

9) utrzymuje stały kontakt z Dyrektorem Działu Rolnictwa i Reform Rolnych i Naczelnikami Wydziałów niewchodzących w skład Działu Budownictwa oraz z wojewódzkimi inspektorami Starostw i Związków Samorządu terytorialnego i udziela im swoich spostrzeżeń co do usterek w urzędowaniu podległych władz, urzędów i organów:

§ 8. Dział Budownictwa jako taki względnie wchodzące w jego skład Wydziały (oddziały) lub poszczególni pracownicy nie występują na zewnątrz samodzielnie, lecz tylko w imieniu Wojewody.

§ 9. Pisma wysyłane z Działu Budownictwa, które podpisuje osobiście Wojewoda lub Wicewojewoda noszą nagłówek „Wojewoda Kielecki", pisma takie podpisywane są z oznaczeniem „Wojewoda" względnie „Wojewoda wz".. Wszystkie inne pisma wysyłane z Działu Budownictwa, których nie podpisuje osobiście Wojewoda lub Wicewojewoda noszą nagłówek „Urząd Wojewódzk Kielecki — Dział Budownictwa Wydział........." i pisma takie podpisywane są z oznaczeniem „Za Wojewodę" z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego (tytułu urzędowego) podpisującego.

§ 10. (1) Naczelnicy Wydziałów Działu Budownictwa pozostają w bezpośredniej zależności służbowej od Dyrektora Działu Budownictwa;

(2) Wojewoda względnie Wicewojewoda udziela Naczelnikom Wydziałów Działu Budownictwa wskazówek i poleceń służbowych z reguły za pośrednictwem Dyrektora Działu Budownictwa.

§ 11. Stałym zastępcą każdego Naczelnika Wydziału Działu Budownictwa jest jeden z kierowników oddziałów względnie inspektorów wydziału, wyznaczony przez Wojewodę na wniosek Dyrektora Działu Budownictwa po uprzednim zasięgnięciu opinii właściwego Naczelnika Wydziału.

§ 12. Sprawy gospodarki i nadzoru nad środkami lokomocji i materiałami pędnymi oraz nadzoru nad kierowcami samochodowymi Działu Budownictwa przechodzą do zakresu działania Dyrektora Działu Budownictwa i są załatwiane w Sekretariacie Dyrektora tego Działu.

§ 13. Sprawy budżetowe, rachunkowo-kasowe i gospodarcze Wydziału Planowania Miast i Osiedli w części dotyczącej wydatków administracyjnych (budżet parafowany) przechodzą na ogólnych zasadach do zakresu działania Wydziału Budżetowo-Gospodarczego.

§ 14. Wszystkie sprawy organizacyjne i osobowe oraz inspekcji i nadzoru nad tokiem urzędowania Działu Budownictwa i poszczególnych jego Wydziałów, wynikające ze stosunku do Wojewody i Wicewojewody oraz Wydziałów: Ogólnego i Personalnego winny posiadać aprobatę Dyrektora Działu Budownictwa.

§ 15. (1) Tworzy się Sekretariat Dyrektora Działu Budownictwa, podległy bezpośrednio Dyrektorowi tego Działu.

(2) Na czele Sekretariatu stoi sekretarz wyznaczony przez Wojewodę na wniosek Dyrektora Działu Budownictwa spośród pracowników tego Działu pozostających na etacie Ministerstwa Budownictwa.

(3) Dla spełniania czynności kancelaryjnych wspólnych dla całego Działu Budownictwa, tworzy się w ramach Sekretariatu Działu Budownictwa Oddział Kancelaryjny. Ja-

kie czynności wspólne ma spełniać oddział kancelaryjny, określi zarządzenie Wojewody na wniosek Dyrektora Działu Budownictwa i Naczelnika Wydziału Ogólnego. Kierownikiem Oddziału Kancelaryjnego jest Sekretarz Dyrektora Działu Budownictwa.

§ 16. Sekretariat Dyrektora Działu Budownictwa (znak- Bud. Sekr.) obejmuje następujące kategorie czynności i spraw, a w szczególności:

1) sprawy zlecone przez Dyrektora Działu;

2) sprawy organizacyjne i osobowe wynikające ze stosunku Dyrektora Działu Budownictwa do Wojewody i Wicewojewody oraz Wydziału Ogólnego i Personalnego, jak również do Naczelników Wydziałów wchodzących w skład Działu Budownictwa;

3) sprawy koordynacji działalności Wydziałów w obrębie Działu Budownictwa oraz działalności tego Działu z działalnością pozostałych Wydziałów (Dział Rolnictwa i Reform Rolnych) Urzędu Wojewódzkiego;

4) sprawy gospodarcze dotyczące całego Działu Budownictwa, a wynikające z potrzeb Działu i jego stosunku do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego;

5) sprawy gospodarki i nadzoru nad środkami lokomocji i materiałami pędnymi oraz kierowcami samochodowymi Działu Budownictwa w porozumieniu z Wydziałem Budżetowo-Gospodarczym;

6) udzielanie informacji interesantom zgłaszającym się do Sekretariatu;

7) sprawy przyjęć interesantów i zgłaszanie ich Dyrektorowi Działu;

8) przyjmowanie i przygotowywanie wpływów do przeglądu Dyrektora Działu oraz rozdzielanie i doręczanie ich właściwym Naczelnikom Wydziałów;

9) wysyłanie załatwień wspólnie z całego Działu Budownictwa i doręczanie ich Kancelarii Głównej;

10) sprawy konferencji, zjazdów, odpraw, zebrań itp.;

11) sprawy należące do zakresu działania Dyrektora Działu Budownictwa jako Delegata Ministra Budownictwa, a w szczególności:

a) sprawy bezpośredniego nadzoru nad niezespolonymi z władzami administracji ogólnej organami podległymi Ministrowi Budownictwa, nad organami terenowymi zakładów i przedsiębiorstw państwowych oraz nad spółdzielniami produkcyjno-budowlanymi;

b) sprawy koordynacji i działalności organów i instytucji wymienionych w pkt a) (związanej z realizacją Państwowego Planu Inwestycyjnego);

12) inne sprawy nieobjęte zakresem działania poszczególnych Wydziałów Działu Budownictwa.

§ 17. Wszystkie załatwienia spraw z zakresu działania Sekretariatu aprobuje i podpisuje Dyrektor Działu Budownictwa.

II. ORGANIZACJA WYDZIAŁOW DZIAŁU BUDOWNICTWA.

A. Wydział Planowania Miast i Osiedli.

§ 18. Wydział Planowania Miast i Osiedli (znak — Bud. Pl.) obejmuje:

1) sprawy, które do dnia 13 maja 1949 r. należały do właściwych regionalnych dyrekcji planowania przestrzennego, a na podstawie § 4 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 12 maja 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministerstwa Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 217) nie przeszły do zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i organów jej podległych oraz:

(2) sprawy, które będą przekazane Wydziałom Planowania Miast i Osiedli na podstawie § 4 ust. (1) rozporządzenia Rady Ministrów, wymienionego w pkcie 1.

§ 19. Wydział Planowania Miast i Osiedli przejmuje sprawy, określone w § 18, a pracownicy zniesionej Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Kielcach załatwiający te sprawy przechodzą do Wydziału Planowania Miast i Osiedli.

§ 20. Wydział Planowania Miast i Osiedli dzieli się na następujące oddziały:

1) Oddział Ogólny (znak — Bud. Pl. O.);

2) Oddział Planowania Osiedli Miejskich (znak —Bud. Pl. M.);

3) Oddział Planowania Osiedli Wiejskich (znak — Bud. Pl. W.).

§ 21. Oddział Ogólny obejmuje sprawy organizacyjne, osobowe i budżetowo - gospodarcze, wynikające z potrzeb Wydziału Planowania Miast i Osiedli, oraz ze stosunku tego Wydziału do Dyrektora Działu Budownictwa i Wydziałów: Ogólnego, Personalnego i Budżetowo - Gospodarczego, jak również sprawy uprawomocnienia planów i orzecznictwa.

§ 22. Oddział Planowania Osiedli Miejskich obejmuje:

1) wytyczne w zakresie opracowywania przestrzennych form zagospodarowania osiedli miejskich;

2) zadania i uczestnictwo w czynnościach w zakresie planowania urządzeń sanitarnych;

3) nadzór nad działalnością planowania przestrzennego I instancji w zakresie planów miejscowych;

4) nadzór nad realizacją planów miejscowych oraz kontrolę rozwoju planowanych osiedli miejskich.

§ 23. Oddział Planowania Osiedli Wiejskich obejmuje:

1) zadania i czynności w dziedzinie opracowania przestrzennych form zagospodarowania osiedli wiejskich;

2) zasady kształtowania osiedli wiejskich pod względem architektonicznym oraz wytyczne i wzory typowe w przedmiocie budownictwa wiejskiego;

3) nadzór nad organami planowania przestrzennego I instancji i współpracę z Działem Rolnictwa i Reform Rolnych w zakresie planowania wsi oraz kontrolę realizacji planów i rozwoju planowanych obszarów.

§ 24. Szczegółowy podział czynności Wydziału Planowania Miast i Osiedli zostanie uregulowany dodatkowo zarządzeniem odrębnym.

B. Wydział Pomiarów.

§ 25. Organizacja i szczegółowy podział czynności Wydziału Pomiarów (znak — Bud. Pom.), ustalone zarządzeniem Wojewody Kieleckiego z dnia 30 grudnia 1947 r (O. L. L. — 2/8/47) o organizacji i szczegółowym podziału czynności Wydziału Pomiarów w Urzędzie Wojewódzkim Kieleckim (Kiel. Dzien. Wojew. z 1948 r. Nr 4, poz. 15), pozostają bez zmian aż do odwołania.

C. Wydział Budownictwa.

§ 26. Organizacja i szczegółowy podział czynności —Wydziału Budownictwa ustalone zarządzeniem Wojewody Kieleckiego z dnia 23 lutego 1949 r. o organizacji i szczegółowym podziale czynności Wydziału Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego (Nr. O. Org. Org. 2/J. — 2/49) — poza zmianami wprowadzonymi zarządzeniem Ministra Budownictwa i Ministra Administracji Publicznej z dnia 28 czerwca 1949 r. w sprawie reorganizacji Wydziału Odbudowy w Urzędach Wojewódzkich i referatów odbudowy w starostwach powiatowych — pozostaje bez zmian.

III. APROBATA DYREKTORA DZIAŁU BUDOWNICTWA.

§ 27. Do ostatecznej decyzji względnie aprobaty Dyrektora Działu Budownictwa zastrzega się następujące sprawy:

1) specjalnie przez Wojewodę lub Wicewojewodę zlecone;

2) związane z planowaniem realizacji i realizacją planu inwestycyjnego;

3) zatwierdzanie projektów;

4) podlegające w zasadzie aprobacie Naczelników Wydziałów Działu Budownictwa i zastrzeżone sobie przez niego;

5) sprawy, które Naczelnicy Wydziałów Działu Budownictwa uznają za wymagające decyzji względnie aprobaty Dyrektora Działu.

IV. POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

§ 28. Wykonanie zarządzenia niniejszego porucza się Dyrektorowi Działu Budownictwa i Naczelnikom Wydziałów wchodzących w skład Działu Budownictwa oraz Nacz. Wydz. Budżetowo-Gospodarczego w porozumieniu z Nacz. Wydz. Ogólngo.

§ 29. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 sierpnia 1949 r.

WOJEWODA
Wacław Rózga

73

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego z dn. 10 września 1949 r.
Nr. O. Red. 3/59/49

o uruchomieniu urzędu p. t. V klasy Skarżysko-Kamienna 3 w powiecie kieleckim.

Na podstawie pisma Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie z dnia 20-VII-49 r. Nr. O. Org. 132 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że z dniem 21 lipca 1949 roku uruchomiony został urząd p. t. V klasy Skarżysko-Kamiena 3 w powiecie kieleckim. Do miejscowego obszaru pocztowego wymienionego urzędu włączono miejscowości: Młodzawy, Zaporęba, Kolonie Rob., Ekonomia, Rakieciarnia, Kolonia Urzędnicza, Rejów Kolonie, Szosa Kielecka, Bór, Rejów, Bzinek, Milica, Plewna oraz ulice: Prosta, Krzywa, Armii Ludowej, Rzeczna, Cmentarna, Multanka,

Orlicz Dreszera, Łączna, Daszyńskiego od Nr. 1 do Nr. 57 i od Nr. 2 do Nr. 64, które wyłączono z obszaru pocztowego Upt. Skarżysko-Kamienna 1.

Do czasu zainstalowania urządzeń telefonicznych urząd czynny będzie w dziale pocztowym i telegraficznym. Godziny urzędowe w zewnętrznej służbie pt. ustalono od godz. 8 do 12 w dni powszednie, zaś w niedziele i święta od godz. 9 do 11 i 15—16.

ZA WOJEWODĘ
St. Winiewski
Radca

74

ZARZĄDZENIE

Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Lublinie z dnia 27. 8 1949 r. Nr O. Org. 311 o uruchomieniu agencji poczt. telek. 3 stopnia, Policzna w powiecie kozienickim, województwa kieleckiego.

Na podstawie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa: „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 105, poz. 879) zarządza się co następuje:

§ 1. Uruchamia się agencję p.t. 3 stopnia Policzna w powiecie kozienickim województwa kieleckiego.

§ 2. Wyłącza się miejscowości: Policzna wieś, Policzna folw., Wólka Policka, Dąbrowa Las, Patków Krótki, Patków Długi, Franków, Antoniówka, Andrzejówka, Wilczowola Wojciechówka, Annów, Aleksandrówka, Stary Ług (Biały Ług), Świetlikowa Wola, Stanisławów, Czarnolas W., Czarnolas folw., Osiniak, Jadzinów, Ługowa Wola z obszaru Urzędu Poczt. Garbatka, a włącza się je do obszaru pocztowego agencji pt. Policzna w powiecie kozienickim, województwa kieleckiego.

§ 3. Do czasu zainstalowania urządzeń telefonicznych, agencja ta czynna będzie w dziale pocztowym i telegraficznym.

§ 4. Ustala się godziny urzędowe: w dnie powszednie od 8 do 15 i w dnie świąteczne od 9 do 11. Agencja połączona będzie z Urzędem Poczt. Tel. Garbatka.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie dn. 5 września 1949 r.

Za Dyrektora Okręgu
(-) St. Wawrzonek
Wicedyrektor

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

Komisarza i Likwidatora b. Wojewódzkiego Związku Międzykomunalnego dla spraw Opieki Społecznej i Zdrowia w Kielcach z dnia 1 lipca 1949 r. o planie likwidacji w/w Związku oraz o wezwaniu wierzycieli do zgłaszania swych żądań.

Nawiązując do ogłoszenia Prezydium Kieleckiej Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 3 listopada 1948 r. zawartego w Dziennikach Wojewódzkich: Kieleckim z dn. 30 listopada 1948 r., Nr 14 poz. 107, Krakowskim z dnia 1 grudnia 1948 r. Nr 23, poz. 383 i Śląsko-Dąbrowskim z dnia 13 grudnia 1948 r. Nr 24, str. 516 oraz działając na podstawie §§ 54 i 55 statutu b. Związku, podaję do wiadomości poniższy plan likwidacji w/g wartości na dzień 24.V.1945 r. zatwierdzony przez Prezydium Kieleckiej Wojewódzkiej Rady Narodowej.

I. Plan likwidacji.

1) Majątek ruchomy i nieruchomy Sanatorium w Rabsztynie został z dniem 1 czerwca 1949 r. upaństwowiony i przejęty na własność przez Ministerstwo Zdrowia na mocy zarządzenia z dnia 30 kwietnia 1949 r. Nr L. V. 2/3760/49 i uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 27 i 28 maja 1949 r.

2) Majątek nieruchomy b. Szkoły Zawodowej im. Królowej Jadwigi w Chmielniku oszacowany protokólarnie przez Komisję Rzeczoznawców w dniu 22 czerwca 1949 r., powołaną pismem Prezydium Kieleckiej Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 13 czerwca 1949 r. GPG—7/9/49 o wartości zatwierdzonej przez w/w Prezydium przedstawia się jak następuje:

a) budynek główny, spalony w dniu 13 na 14-go stycznia 1945 r. o kubaturze 4039 m3 i 85% zużycia	333.200.— zł
b) budynek gospodarczo - mieszkalny o kubaturze 440 m³ i 30% zużycia	84.700.— „
c) ogrodzenie 56 m. b. z siatki ciągnionej w ramie z kątówki żelaznej na podmurówce z kamienia w stanie dobrym.	56.000.— „
d) 18 szt. drzewek owocowych i 61 krzewów porzeczkowych.	10.250.— „
f) plac pod budynkami, dziedzińcem i ogrodem o ogólnej powierzchni 7257 m²	100.000.— „
razem	584.150.— zł

Na budowę b. szkoły zawodowej w Chmielniku została zaciągnięta przez b. Komitet Budowy Szkoły długoterminowa pożyczka (na 35½ lat) w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie w roku 1929 w kwocie 20.000.— w złocie zabezpieczona hipotecznie na nieruchomości w Chmielniku na hipotece 295 Nr 3 Dział IV wykazu hipotecznego Nr Rep. 221 z mocy aktu zeznanego w dniu 27 maja 1929 r.

Z powyższej sumy zostało umorzonych (spłaconych) 13 rat w sumie 3.607.05.— zł w złocie nie licząc 5½% odsetek od kapitału i kosztów administracyjnych, płatnych poza wykazaną sumą.

Ostatnią ratę spłacono w czerwcu 1939 r. w wysokości 176,95.— zł w złocie, nie licząc procentów.

Pozostałość nieumorzonej pożyczki długoterminowej wynosi złotych w złocie 16.392.95.— zł. Sumą tą jest obciążona nieruchomość w Chmielniku i pozostaje ona do spłaty Bankowi Gospodarstwa Krajowego w Warszawie plus 5½% odsetek w stosunku rocznym.

3) B. Związek żadnych ruchomości nie posiada.

4. Z powodu zniszczenia akt b. Związku w czasie okupacji nie da się ustalić wysokości udziałów i dopłat zrealizowanych przez poszczególnych członków b. Związku na rzecz tegoż Związku oraz ustalić ich zaległości.

Cały majątek b. Wojewódzkiego Związku Międzykomunalnego dla spraw Opieki Społecznej i Zdrowia w Kielcach w myśl § 50 statutu przejmuje Wojewódzki Związek Samorządowy (Samorząd Wojewódzki).

II. Wezwanie wierzycieli.

Podając powyższe wzywam po raz drugi wierzycieli b. Związku do odbioru należnych im przedmiotów lub kwot w przeciągu sześciu miesięcy od ostatniego ogłoszenia w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim.

Żądania niezgłoszone w wyznaczonym terminie, nie będą uwzględniane.

Komisarz i Likwidator
Mgr Wacław Grzybowski

OGŁOSZENIE (3—2)

Dyrekcji Lasów Państwowych Okręgu Radomskiego w Radomiu z dnia 31 sierpnia 1949 r. w sprawie sporządzenia protokółów zdawczo - odbiorczych przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) wraz z późniejszymi zmianami oraz zarządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 19 lipca 1948 r. ogłasza się, że sporządzone zostaną protokóły zdawczo - odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa.

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Miejsce położenia	Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela	Data, godzina i miejsce sporządzenia protokółu
1	Tartak A. Tylman	przecieranie drewna	Skarżysko - Kam. ul. Kościuszki Nr 1	1) Tylman Piotr 2) Tylman Lucjan 3) Zagórska Maria z Tylmanów miejsce zamieszkania nieznane	17. X. 1949 r. godz. 9 w Skarżysku-Kam.
2	Fabr. Osełek A. Tylman	wyrób osełek	Skarżysko - Kam. ul. Kościuszki Nr 1	1) Tylman Piotr 2) Tylman Lucjan 3) Zagórska Maria z Tylmanów miejsce zamieszkania nieznane	17.X. 1949 r. godz. 12 w Skarżysku-Kam.

Wzywa się właścicieli tych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w tych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

DYREKTOR LASOW PANSTWOWYCH OKRĘGU RADOMSKIEGO W RADOMIU
Inż. M. Brzozowski

OGŁOSZENIE

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 I. 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 18 lipca 1949 r. ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo - odbiorczy przedsiębiorstwa firmy Zakłady Cegielniane „Michalina" Stanisław Hellman i Ska, wieś Bugaj, gm. Wrzosowa, pow. Częstochowa w siedzibie tegoż przedsiębiorstwa w dniu 20 października. godzina 11 rano. Wzywa właścicieli powyższego przedsiębiorstwa oraz właściecieli składników majątkowych znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo - odbiorczego.

Łódzkie Zakłady Ceramiki Czerwonej
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione
z siedzibą w Łodzi
DYREKTOR NACZELNY
(-) Knapski Jerzy

Na podstawie zgłoszenia unieważnia się zagubione (skradzione) dokumenty:

1. **Rzęsista Stanisław** — Miedziana Góra, p-ta i gm. Niewachlów, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
2. **Słoń Stanisław** — Miedziana Góra, p-ta i gm. Niewachlów, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
3. **Duda Czesław** — Białogon, Cmentarna 8, gm. Niewachlów, pow. Kielce — prawo jazdy samochodowej (czerwone) Nr 3066 wyd. przez Urz. Woj. Kielecki, Wydz. Komunikacyjny.
4. **Sowa Bolesław** — Wąchock, Bugaj 23, gm. Wąchock. pow. Iłża — książeczkę wojskową wyd. przez RKU Iłża, prawo jazdy samochodowej (zielone) wyd. przez Wydz. Administracyjny Bydgoszcz.
5. **Słoń Stanisław** — Kielce, Górnicza 35 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
6. **Wójcik Andrzej** — Kielce, ul. Poniatowskiego Nr 52 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce i leg. part. wyd. przez PPS. Kielce.
1. **Centrala Tekstylna B. S. W. W. w Kielcach,** Daszyńskiego 2 — tablice rejestr. samochodu ciężarowego Nr A 10671 wyd. przez Urz. Woj. Kielce, Wydz. Komunikacyjny.
8.**Suchecki Marian** — Słupia Nowa, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
9. **Palacz Antoni** — Białogon, Krakowska 78, gm. Niewachlów, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
10. **Szypulski Roman,** Kielce, Daleka 15 — książkę wojsk. wyd. przez RKU Kielce i kartę rozpoznaw. wyd. przez Zarząd Miejski Kielce.
11. **Szczerba Tadeusz,** Kielce, Czechowskiego 52 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
12. **Skuciński Jan** — Kielce, Lotnicza 4 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce i dowód osobisty wyd. przez Zarząd Miejski Kielce.
13. **Skrzyszewska Halina** — Kielce, Nowa 33 — legitymację Nr 38193 wyd. przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Kielcach.
14. **Ptak Marian** — Kielce, Nowy Swiat 30 — książeczkę wojskową wyd. przez RKU Kielce, dowód osobisty wyd. przez Zarząd Miejski Kielce, legitymację związkową wyd. przez Z. Z. P. S. w Kielcach, zaśw. zwoln. z Milicji wyd. przez M. O. w Gliwicach, legitym. na motocykl wyd. na nazwisko Kiełkiewicz Stefan wyd. przez Zarząd Miejski Kielce.
15. **Karyś Stefan** — Domaszowice, gm. Dąbrowa, p-ta i powiat Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
16. **Zatorski Antoni** — Kopcie, gm. Samsonów pow. Kielce poczta Odrowąż — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce, kartę rozpoznawczą wyd. przez Zarząd Gm. Samsonów, książkę wojskową wyd. przez RKU Kielce i asygnatę na 35 m. drzewa wyd. na nazwisko Pawelczyk przez Nadleśnictwo Bliżyn.
17. **Wlecial Roman** — Tur Dolny, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
18. **Wójcik Franciszek** — Cegła gm. Raków p-ta i pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Jędrzejów.
19. **Rybak Tadeusz** — maj. Czarnów, Podklasztorna 1 pow. i p-ta Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Częstochowa
20. **Sowiński Franciszek** — Dębska Wola gm. Sobków, pow. Jędrzejów, p-ta Morawica — zaśw. o rej. wyd. przez RKU. Jędrzejów.
21. **Wiater Stanisław** — Małogoszcz, Chęcińska, pow. Jędrzejów — dowód osobisty wyd. przez Zarząd Gminy Małogoszcz i zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
22. **Janus Stanisław** —Skorzeszyce, gm. Górno, pow. Kielce, p-ta Bieliny — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
23. **Fijołek Roman** — Kielce, Karczówkowska 72 -zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
24. **Cichoń Władysław** — Chycza, pow. Jędrzejów, p-ta Oksa — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Pińczów.
25. **Włodarczyk Tadeusz** — Wiśnicz, p-ta i gm. Małogoszcz, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
26. **Tutaj Teofil** — Mierzwin, pow. Jędrzejów, p-ta Imielno — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
27. **Tutaj Zygmunt** — Mierzwin, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
28.**Rutczyński Stefan** — Kielce, 1 Maja 56 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
29. **Krawczyk Franciszek** — Kraino II, gm. Górno, pow. Kielce, poczta Bieliny — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
30. **Zapała Antoni** — Niewachlów I, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
31. **Patyna Jan** — Nowa Wieś, p-ta i gm. Nagłowice, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
32. **Jawor Władysław** — Deszno, gm. Prząsław, pow. Jędrzejów, p-ta Krzcięcice — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Jędrzejów.
33. **Surgiel Antoni** — Kielce, Wojska Polskiego 86 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
34. **Bucki Józef** — Kielce, Podgórska 12 — kartę rej. na prowadzenie warsztatu szewskiego wyd. przez Urząd Skarbowy Kielce.
35. **Tłomak Władysław** — Kielce, Okrzei 2 — zaśw. o rej wyd. przez RKU Kielce.
36. **Błoński Władysław** — Lekomin, gm. Samsonów, pow. Kielce, p-ta Zagnańsk — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
37. **Nowakowski Stanisław** — Motkowice, gm. Mierzwin. pow. Jędrzejów, p-ta Imielno — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Jędrzejów.
38. **Bukiel Jan** — Chmielnik, Rynek 24, — tablicę rej. samochodu osobowego „Opel P. 4" Nr H 90 — 845 wyd. Urząd Woj. Wrocław.
39. **Górski Józef** — Szczekociny, Zielona 14, pow. Włoszczowa — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Pińczów.
40. **Detka Stefan** — Niewachlów, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
41. **Ziental Mieczysław** — Kielce. Daleka 45 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
42. **Bąk Antoni** — Gozna, p-ta i gm. Raków, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd przez RKU Jędrzejów.
43. **Łataś Alojzy** — Polichno, gm. Korzecko, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
44. **Żórawski Władysław** — Mniów, Kielce — książeczkę wojskową wyd. przez RKU Kielce.
45. **Podlach Tadeusz** — Tur Dolny, gm. Mierzwin, pow. Jędrzejów, p-ta Imielno — kartę rozpoznawczą wyd. przez Zarz. Gm. Mierzwin i zaśw. o rej. wyd. przez RKU Jędrzejów.
46. **Proboszcz Stanisław** — Miedziana Góra, gm. Niewachlów, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
47. **Ludwikowski Kazimierz** — Niewachlów 2, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
48. **Słowiński Edward** — Łysków II, pow. i p-ta Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Jędrzejów.
49. **Komisja Specjalna w Częstochowie** — dowód rejestr. samochodu Nr 11 — 107 i prawa jazdy na nazwisko Pytlarz Bartłomiej.
50. **Haładus Jerzy** — Częstochowa, Narutowicza 7 — zaśw. rejestr Nr L. 1249 na motocykl DKW.
51. **Nowak Stefan** — Kłobuck, Głęboka 9 — dowód rejestr. samochodu ciężarowego H — 11374.
52. **Spółka Komunikacyjno - Transportowa** — Częstochowa, Al. Wolności 11 — tablicę Nr T. 10052 i T. 10022, zaświadczenie o opłacie za wykupione numery T. 10169 i T. 10320.
53. **Gołachowski Henryk** — Częstochowa, Paulińska 42 — prawo jazdy Nr 5677.
54. **Chowaniec Adolf** — zaśw. na numer tablicy rejestr. L — 1091 wyd. przez P. U. S. Kielce.
55. **Molenda Mieczysław** — Koszary, gm. Suska Wola, pow. Kozienice — książeczkę wojskową Nr 0902499 wyd. przez RKU Radom.

56. **Blicharski Stanisław** — Krzcięcice, gm. Sędziszów, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
57. **Kabza Edward** — Krężoły, gm. Wodzisław, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Jędrzejów.
58. **Kielkiewicz Stefan - Władysław** — Kielce, Kryniczna Nr 14 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Ostrowiec.
59. **Kaleta Mieczysław** — Bełk, gm. Mierzwin, pow. Jędrzejów, p-ta Imielno — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
60. **Orliński Stefan** — Kielce, Kilińskiego 8 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
61. **Ściga Czesław** — Kielce, Zagnańska 212 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
62. **Orliński Stanisław** — Warzyn, p-ta i gm. Prząsłów, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
63. **Wachowicz Franciszek** — Kielce, Focha 9/3 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Busko.
64. **Wilk Bronisław** — Tokarnia, gm. Korzecko, pow. Kielce, p-ta Chęciny 2 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
65. **Osowski Stefan** — Ostrowiec, Sikorskiego 17 — tablicę rejestracyjną samochodu osobowego Nr H — 10009 wyd. przez Urząd Woj. Kielce.
66. **Fabryka Wyrobów Ogniotrwałych** w Ostrowcu, Kilińskiego 20 — tablicę rejestracyjną samochodu osobowego „Opel Olimpia" Nr A 62543 wyd. przez Urząd Woj. w Katowicach.
67. **Nowak Józef** — Kielce, Podleśna 20 — kartę rejestracyjną na prowadzenie warsztatu szewskiego Nr 388018 wyd. przez Urząd Skarbowy Kielce.
68. **Saletra Władysław** — Krajno 2, gm. Górno, pow. Kielce, p-ta Bieliny — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
69. **Świostek Wanda** — Radom, Żeromskiego 11 — kartę rozpoznawczą.
70. **Urban Piotr — Lubcza**, p-ta i gm. Nawarzyce, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
71. **Zegarłowski Leon** — Iwańsko, pow. Opatów — zezwolenie na prowadzenie zakładu sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem z koncesji Związku Inwalidów Wojennych wyd. przez Urząd Akcyz i Monopoli w Opatowie.
72. **Jaśkowski Józef** — Niewachlów 1, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
73. **Migdał Jan** — Niewachlów 1, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
74. **Drabik Jan** — Radom, Kuratkowskiego 3 — tymczas. zaśw. tożsamości wyd. przez Zarząd Miejski w Radomiu.
75. **Jąśkowski Stefan** — Niewachlów II Nr 54, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
76. **Krzyżyk Tadeusz** — Skroniów, p-ta i gm. Prząsław pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
77. **Michnicki Tadeusz** — Kielce, 1-go Maja 158 — legit. partyjną Nr 943415 wyd. przez Komitet Powiatowy PZPR w Kielcach.
78. **Grabka Ludwik** — Niewachlów I, pow. Kielce — dowód kolejowy Nr 228145 wyd. przez DOKP Lublin.
79. **Ks. Straż Stanisław** — Kielce, Świerczewskiego 27 — książkę wojskową wyd. przez RKU Kielce, leg. studencką wyd. przez Seminarium Duchowne w Kielcach.
80. **Kornetka Wacław** — Grzybów, gm. Trzebień, pow. Kozienice, p-ta Magnuszew — zaśw. tożsamości Nr. 14/48 wyd. przez Zarząd Gminy Trzebień i zaśw. o rej. wyd. przez RKU.
81. **Kusnanowski Hipolit** — Radom, Traugutta 50/6 — dowód osobisty Nr V/A 03079 wyd. przez Starostwo Lwowskie.
82. **Jączyk Franciszek** — Cegła, gm. Raków, p-ta i pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU w Jędrzejowie.
83. **Syska Wincenty** — Kostomłoty, p-ta i gm. Niewachlów pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
84. **Adach Andrzej** — Kielce, Wojska Polskiego 186 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
85. **Fąfara Stanisław** — Siekierno, p-ta i gm. Bodzentyn, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
86. **Pietras Franciszek** — Wodzisław, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
87. **Schab Wincenty** — Sędowice, gm. Nawarzyce, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
88. **Krzemiński Jan** — Kielce, Kilińskiego — zaśw. o rej. RKU Kielce.
89. **Syska Stanisław** — Kostomłoty, p-ta i gm. Niewachlów powiat Kielce — zwolnienie ze służby wojskowej wyd. przez RKU Kielce.
90. **Woźniak Stanisław** — Kostomłoty, p-ta i gmina Niewachlów, pow. Kielce — zwolnienie ze służby wojskowej wyd. przez RKU Kielce.
91. **Kosiarski Władysław** — Kopalnia Rudki, gm. Słupia Nowa, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
92. **Trela Stanisław**—Ślęcin, gm. Nagłowice, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Pińczów.
93. **Szymański Stanisław** — Kielce, Markowskiego 40 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Busko.
94. **Pięta Franciszek** — Niewachlów, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
95. **Surowiec Józef** — Niewachlów I, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
96. **Sornat Bronisław** — Skorków, p-ta i gm. Małogoszcz, pow. Jędrzejów — książeczkę wojskową wyd. przez RKU Kielce.
97. **Ściegienny Jan** — Kucębów, gm. Samsonów, pow. Kielce, p-ta Odrowąż — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
93. **Stefańczyk Wojciech** — Skorków, p-ta i gm. Małogoszcz, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
99. **Łukasik Bronisław** — Skorków, p-ta i gm. Małogoszcz, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
100. **Malicki Piotr** — Skorków, p-ta i gm. Małogoszcz, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
101. **Mazur Władysław** — Przymierki, gm. Korzecko, pow. Kielce, p-ta Chęciny — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
102. **Stasiak Jan** — Kielce, Rej. Inspekt. O. S. ul. Daszyńskiego 19 — leg. służbową Nr 39 wyd. przez Okręg I. O. S., leg. czynnościową wyd. O.I.O.S., dowód osobisty wyd. przez Zarząd Miejski w Krzepicach, pow. Częstochowa, zaśw. o rej. wyd. przez RKU Częstochowa, leg. partyjną wyd. przez Miejski Komitet PZPR Kielce.
103. **Nawrot Stanisław** — Tokarnia, gm. Korzecko, pow. Kielce, p-ta Chęciny — kartę rozpoznawcz. wyd. przez Zarząd Gminy Korzecko, zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
104. **Barcicki Józef** — Górki, p-ta i gm. Łopuszno, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce, kartę rozpoznawczą wyd. przez Zarząd Gminy Łopuszno, leg. Związku Sam. Chłopskiej wyd. przez Z. S. Ch. w Łopusznie.
105. **Gąsior Józef** — Kielce, Zagnańska 36 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
106. **Górczak Władysław** — Suków, p-ta i gm. Dyminy, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
107. **Obara Stanisław** — Krajno I, gm. Górno, pow. Kielce, p-ta Bieliny — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
108. **Adamczyk Mieczysław** — Zagrody, gm. Korzecko, pow. Kielce, p-ta Białogon — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
109. **Ćwik Władysław** — Kopalnia w Rudkach, p-ta i gmina Słupia Nowa, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
110. **Tablica Jan** — Słupia Nowa, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
111. **Sidowski Józef** — Słupia Nowa, pow. Kielce — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
112. **Prusek Wiesław** — Podsadek, p-ta i gm. Mstyczów, pow. Jędrzejów — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Kielce.
113. **Ciecieląg Jan** — Jasieniec Solecki, p-ta i gm. Ciepielów, pow. Iłża — zaśw. rej. wyd. przez RKU Ostrowiec.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Kielcach. Zamek. Tel. Redakcji Nr 10-55 / Administr. Nr 12-20

Zamówienia na prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje Adm. Kieleckiego Dzien. Wojew. (Wydz. Budżetowo-Gospodarczy).
Prenumerata wynosi: 1500 zł. rocznie, 800 zł. półrocznie i 500 zł. kwartalnie. Cena pojedyńczego egzemplarza — 80 zł.
Cena ogłoszeń: ogłoszenie drobne do 100 wyrazów — 30 zł. wyraz, ogłoszenie większe 1 stronic. do 160 wierszy — 8.000 zł., 3/4 strony do 120 wierszy — 7.000 zł., 1/2 strony do do 80 wierszy — 5.500 zł., 1/4 strony do 40 wierszy — 3.500 zł., 1/8 strony do 20 wierszy — 2.000 złotych.
Ogłoszenia: tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej, o zmianie nazwiska — ryczałt 1200 zł., o zagubieniu dokumentów — ryczałt 300 zł. (wraz z egzemplarzem dowodowym).
Należność za prenumeratę i ogłoszenia należy wpłacać na konto „Kiel. Dz. Wojew." w PKO. Nr XIV—815 Oddz. Kielce

Oddano do druku dn. 10.9.49. Druk zakończono dnia 24.9.49.

244. R.S.W. „Prasa" Kielce, Sienna 2. L-030712. egz. 2000